



Zbiór Orzeczeń

WYROK TRYBUNAŁU (trzecia izba)

z dnia 23 grudnia 2015 r.*

Skarga o stwierdzenie nieważności — Zastąpienie zaskarżonej decyzji w trakcie postępowania —
Przedmiot skargi — Współpraca policyjna i sądowa w sprawach karnych — Poddanie nowej substancji
psychoaktywnej środkom kontroli — Właściwe ramy prawne w związku z wejściem w życie traktatu
z Lizbony — Przepisy przejściowe — Konsultacja z Parlamentem Europejskim

W sprawie C-595/14

mającej za przedmiot skargę o stwierdzenie nieważności, na podstawie art. 263 TFUE, wniesioną
w dniu 19 grudnia 2014 r.,

Parlament Europejski, reprezentowany przez F. Drexlera i A. Caiolę, a także przez M. Penchevą,
działających w charakterze pełnomocników, z adresem do doręczeń w Luksemburgu,

strona skarżąca,

przeciwko

Radzie Unii Europejskiej, reprezentowanej przez K. Pleśniaka i K. Michoel, działających w charakterze
pełnomocników,

strona pozwana,

TRYBUNAŁ (trzecia izba),

w składzie: L. Bay Larsen (sprawozdawca), prezes izby, D. Šváby, J. Malenovský, M. Safjan i M. Vilaras,
sędziowie,

rzecznik generalny: Y. Bot,

sekretarz: A. Calot Escobar,

uwzględniając pisemny etap postępowania,

podjąwszy, po wysłuchaniu rzecznika generalnego, decyzję o rozstrzygnięciu sprawy bez opinii,

wydaje następujący

* Język postępowania: francuski.

Wyrok

- 1 W skardze Parlament Europejski żąda stwierdzenia nieważności decyzji wykonawczej Rady 2014/688/UE z dnia 25 września 2014 r. w sprawie poddania 2-(2,5-dimetoksy-4-jodofenylo)-N-(2-metoksybenzylo)etyloaminy (25I-NBOMe), 3,4-dichloro-N-[(1-dimetyloamino)cykloheksylometylo]benzamidu (AH-7921), 1-(1,3-benzodioxysylo-5-yl)-2-pirolidyno-1-ylpentan-1-onu (MDPV) i 2-(3-metoksyfenylo)-2-(etyloamino)cykloheksanonu (metoksetaminy) środkom kontroli (Dz.U. L 287, s. 22, zwanej dalej „zaskarżoną decyzją”).

Ramy prawne

Decyzja 2005/387

- 2 Artykuł 1 decyzji Rady 2005/387/WSiSW z dnia 10 maja 2005 r. w sprawie wymiany informacji, oceny ryzyka i kontroli nowych substancji psychoaktywnych (Dz.U. L 127, s. 32), stanowi:

„Niniejsza decyzja ustanawia mechanizm szybkiej wymiany informacji o nowych substancjach psychoaktywnych. [...]

Niniejsza decyzja przewiduje również ocenę zagrożeń związanych z tymi nowymi substancjami psychoaktywnymi w celu dozwolenia zastosowania środków kontroli substancji o działaniu narkotycznym i psychotropowym, mających zastosowanie w państwach członkowskich, również do tych nowych substancji psychoaktywnych”.

- 3 Artykuł 6 tej decyzji stanowi, że Rada Unii Europejskiej może domagać się sporządzenia sprawozdania na temat oceny zagrożeń związanych z nową substancją psychoaktywną.
- 4 Artykuł 8 wspomnianej decyzji, zatytułowany „Procedura obejmowania kontrolą określonych nowych substancji psychoaktywnych”, ma następujące brzmienie:

„1. W terminie sześciu tygodni od daty otrzymania sprawozdania na temat oceny zagrożeń Komisja występuje do Rady z inicjatywą poddania nowej substancji psychoaktywnej środkom kontroli. [...]

2. Jeżeli Komisja nie uważa za konieczne wystąpienia z inicjatywą poddania nowej substancji psychoaktywnej środkom kontroli, z inicjatywą taką może wystąpić do Rady jedno lub kilka państw członkowskich, najlepiej nie później niż w terminie sześciu tygodni od daty przedstawienia przez Komisję sprawozdania Radzie.

3. Rada podejmuje decyzję, czy poddać nową substancję psychoaktywną środkom kontroli, stanowiąc większością kwalifikowaną i działając na podstawie artykułu 34 ust. 2 lit. c) [UE] w oparciu o inicjatywę zgłoszoną zgodnie z postanowieniami ust. 1 lub 2”.

Decyzja wykonawcza 2015/1875

- 5 Motywy 34 i 35 decyzji wykonawczej Rady (UE) 2015/1875 z dnia 8 października 2015 r. w sprawie poddania 2-(2,5-dimetoksy-4-jodofenylo)-N-(2-metoksybenzylo)etyloaminy (25I-NBOMe), 3,4-dichloro-N-[(1-dimetyloamino)cykloheksylometylo]benzamidu (AH-7921),

1-(1,3-benzodioxysylo-5-yl)-2-pirolidyno-1-ylpentan-1-onu (MDPV)
oraz 2-(3-metoksyfenylo)-2-(etyloamino)cykloheksanonu (metoksetaminy) środkiem kontroli
(Dz.U. L 275, s. 38), mają następujące brzmienie:

„(34) W wyroku z 16 kwietnia 2015 r. w połączonych sprawach C-317/13 i C-679/13 [(Parlament/Rada, EU:C:2015:223)] Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej orzekł, że przed przyjęciem decyzji wykonawczych na podstawie art. 8 ust. 3 decyzji 2005/387/WSiSW Rada powinna konsultować się z Parlamentem Europejskim. [Zaskarżona decyzja] została przyjęta bez uprzedniego zasięgnięcia takiej opinii, skutkiem czego dotknięta jest wadą proceduralną. Należy zatem zastąpić [zaskarżoną] decyzję niniejszą decyzją.

(35) Aby zapewnić ciągłość środków kontroli w całej Unii [...] niniejsza decyzja powinna pozostawać bez uszczerbku dla zobowiązań państw członkowskich dotyczących terminu poddania tych nowych substancji psychoaktywnych środkom kontroli i sankcjom karnym w ich przepisach krajowych, jak określono w art. 2 [zaskarżonej] decyzji”.

6 Artykuł 1 decyzji 2015/1875 stanowi:

„Następujące nowe substancje psychoaktywne poddaje się środkom kontroli w całej Unii:

- a) 2-(2,5-dimetoksy-4-jodofenylo)-N-(2-metoksybenzylo)etyloaminę (25I-NBOMe);
- b) 3,4-dichloro-N-[(1-dimetyloamino)cykloheksylometylo]benzamid (AH-7921);
- c) 1-(1,3-benzodioxysylo-5-yl)-2-pirolidyno-1-ylpentan-1-on (MDPV);
- d) 2-(3-metoksyfenylo)-2-(etyloamino)cykloheksanon (metoksetaminę)”.

7 Artykuł 2 wspomnianej decyzji stanowi:

„[Zaskarżona decyzja] zostaje zastąpiona, bez uszczerbku dla zobowiązań państw członkowskich dotyczących terminu poddania 2-(2,5-dimetoksy-4-jodofenylo)-N-(2-metoksybenzylo)etyloaminy (25I-NBOMe), 3,4-dichloro-N-[(1-dimetyloamino)cykloheksylometylo]benzamid (AH-7921), 1-(1,3-benzodioxysylo-5-yl)-2-pirolidyno-1-ylpentan-1-onu (MDPV) oraz 2-(3-metoksyfenylo)-2-(etyloamino)cykloheksanonu (metoksetaminy) środkom kontroli i sankcjom karnym w ich przepisach krajowych, jak określono w art. 2 [zaskarżonej] decyzji”.

8 Zgodnie z art. 3 decyzji 2015/1875 weszła ona w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Zaskarżona decyzja

9 Artykuł 1 zaskarżonej decyzji, w której odniesiono się do traktatu FUE i decyzji 2005/387, a w szczególności do art. 8 ust. 3 decyzji 2005/387, stanowi:

„Następujące nowe substancje psychoaktywne poddaje się środkom kontroli w całej Unii:

- a) 2-(2,5-dimetoksy-4-jodofenylo)-N-(2-metoksybenzylo)etyloaminę (25I-NBOMe);
- b) 3,4-dichloro-N-[(1-dimetyloamino)cykloheksylometylo]benzamid (AH-7921);
- c) 1-(1,3-benzodioxysylo-5-yl)-2-pirolidyno-1-ylpentan-1-on (MDPV);

d) 2-(3-metoksyfenylo)-2-(etyloamino)cykloheksanon (metoksetaminę)”.

- 10 Artykuł 2 zaskarżonej decyzji stanowi, że państwa członkowskie w terminie do dnia 2 października 2015 r. poddają zgodnie z ich prawodawstwem krajowym nowe substancje psychoaktywne, o których mowa w art. 1, środkom kontroli i sankcjom karnym przewidzianym w ich prawodawstwie.

Żądania stron

- 11 Parlament wnosi do Trybunału o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- utrzymanie w mocy skutków tej decyzji do czasu zastąpienia jej nowym aktem; oraz
- obciążenie Rady kosztami postępowania.

- 12 Rada wnosi do Trybunału o:

- umorzenie postępowania w niniejszej sprawie;
- posiłkowo – oddalenie jako bezzasadnego pierwszego zarzutu podniesionego przez Parlament; oraz
- na wypadek stwierdzenia przez Trybunał nieważności zaskarżonej decyzji – utrzymanie w mocy jej skutków do czasu zastąpienia jej nowym aktem.

W przedmiocie skargi

Przedmiot skargi

Argumentacja stron

- 13 Rada podnosi, że w zakresie, w jakim zaskarżona decyzja została zastąpiona i uchylona decyzją wykonawczą 2015/1875 przyjętą po konsultacji z Parlamentem i przewidującą poddanie środkom kontroli takich samych substancji psychoaktywnych jak wskazane w zaskarżonej decyzji, Trybunał powinien umorzyć postępowanie w niniejszej sprawie.
- 14 Z utrwalonego orzecznictwa Trybunału wynika bowiem, że przedmiot sporu i interes prawny powinny istnieć aż do wydania orzeczenia sądu, co zakłada, że skarga może w następstwie przynieść korzyść stronie, która ją wniosła.
- 15 Ponadto Rada jest zdania, że o ile Trybunał stwierdził, iż interes prawny skarżącego może nadal istnieć, gdy zarzucana niezgodność z prawem może się powtórzyć w przyszłości niezależnie od okoliczności danej sprawy, o tyle sytuacja taka nie ma miejsca w niniejszym wypadku, ponieważ Rada przyjęła już środki związane z wykonaniem wyroków Parlament/Rada (C-317/13 i C-679/13, EU:C:2015:223) oraz Parlament/Rada (C-540/13, EU:C:2015:224) i usunęła z porządku prawnego Unii niezgodność z prawem, którą dotknięta jest zaskarżona decyzja.

Ocena Trybunału

- 16 W zakresie, w jakim Rada powołuje się na uchylenie zaskarżonej decyzji i zastąpienie jej decyzją wykonawczą 2015/1875, należy przypomnieć, że uchylenie zaskarżonego aktu, które nastąpiło po wniesieniu skargi, nie skutkuje samo w sobie obowiązkiem umorzenia postępowania przez sąd Unii ze względu na brak przedmiotu lub brak interesu prawnego w dacie wydania wyroku (wyrok Xeda International i Pace International/Komisja C-149/12 P, EU:C:2013:433, pkt 32 i przytoczone tam orzecznictwo).
- 17 Jednakże, jak wskazuje Rada, z utrwalonego orzecznictwa Trybunału wynika, że interes prawny skarżącego w odniesieniu do przedmiotu skargi musi istnieć na etapie jej wnoszenia pod rygorem jej niedopuszczalności. Zarówno ten przedmiot skargi, jak i interes prawny muszą istnieć, pod rygorem umorzenia postępowania, do momentu wydania orzeczenia sądowego, co oznacza, że skarga powinna w efekcie móc doprowadzić do poprawy sytuacji skarżącego (zob. podobnie wyrok Abdulrahim/Rada i Komisja, C-239/12 P, EU:C:2013:331, pkt 61 i przytoczone tam orzecznictwo).
- 18 Trybunał wywiódł z powyższego, że gdy zaskarżony akt przestał wywoływać skutki w trakcie postępowania, dalsze trwanie interesu prawnego skarżącego musi zostać ocenione in concreto przy uwzględnieniu w szczególności skutków zarzucanej niezgodności z prawem oraz charakteru szkody, której poniesienie się podnosi (zob. podobnie wyrok Abdulrahim/Rada i Komisja, C-239/12 P, EU:C:2013:331, pkt 62, 65).
- 19 Jednakże należy wskazać, że powyższe rozwiązanie przyjęto w sprawach dotyczących skarg, których dopuszczalność była uzależniona od wykazania interesu prawnego skarżącego, ponieważ zostały one wniesione przez osoby fizyczne lub prawne wskazane w art. 263 akapit czwarty TFUE.
- 20 Przewidziane w art. 263 ust. 2 TFUE prawo Parlamentu do wniesienia skargi – podobnie jak określone w tym samym przepisie prawo państw członkowskich do wniesienia skargi – nie jest zaś uzależnione od wykazania interesu prawnego (zob. podobnie wyrok Parlament/Rada, C-355/10, EU:C:2012:516, pkt 37).
- 21 A zatem rozstrzygnięcie Trybunału, aby orzekać – albo przeciwnie umorzyć postępowanie – w niniejszej sprawie nie może logicznie zależeć od stwierdzenia dalszego istnienia interesu prawnego Parlamentu po przyjęciu decyzji wykonawczej 2015/1875.
- 22 W tym kontekście Trybunał mógł stwierdzić, iż nie ma już potrzeby orzekania w przedmiocie skarg wniesionych przez państwa członkowskie, gdy w następstwie stwierdzenia nieważności lub cofnięcia zaskarżonego aktu państwa te osiągnęły zamierzony przez ich skargę skutek (zob. podobnie postanowienie Niemcy/Komisja, C-46/96, EU:C:1997:103, pkt 6; a także wyroki: Włochy/Komisja, C-372/97, EU:C:2004:234, pkt 37; Włochy/Komisja, C-138/03, C-324/03 i C-431/03, EU:C:2005:714, pkt 25).
- 23 W niniejszym wypadku należy stwierdzić, że w każdym razie zastąpienie zaskarżonej decyzji decyzją wykonawczą 2015/1875 utrzymało wcześniejsze skutki zaskarżonej decyzji i zasadniczo nie wywołało zatem skutków równoważnych z tymi, które wywołałoby stwierdzenie nieważności tej decyzji.
- 24 A zatem z łącznej lektury art. 1 i 3 tej decyzji wykonawczej wynika, że przewidziany w niej obowiązek poddania rozpatrywanych substancji psychoaktywnych środkom kontroli wszedł w życie dopiero następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. Z powyższego wynika, że obowiązek ten nie zastępuje, jeśli chodzi o okres poprzedzający wejście w życie wspomnianej decyzji wykonawczej, równoważnego obowiązku określonego w zaskarżonej decyzji.

- 25 Podobnie, o ile z motywu 34 i art. 2 decyzji wykonawczej 2015/1875 wynika, że zastąpiła ona zaskarżoną decyzję, o tyle żaden element tej decyzji wykonawczej nie wskazuje, iż zastąpienie to ma charakter retroaktywny.
- 26 Przeciwnie z motywu 35 i art. 2 wspomnianej decyzji wykonawczej wynika, że stosuje się ją „bez uszczerbku” dla obowiązków wynikających z zaskarżonej decyzji, jeśli chodzi o termin wyznaczony, aby poddać rozpatrywane substancje psychoaktywne środkom kontroli i sankcjom karnym, a mianowicie najpóźniej do dnia 2 października 2015 r. Z powyższego wynika, że Rada ani nie zamierzała podać w wątpliwość ważności tych wynikających z zaskarżonej decyzji obowiązków, ani nie ustanowiła w sposób retroaktywny ważności wspomnianych obowiązków na podstawie decyzji wykonawczej 2015/1875.
- 27 Co więcej, należy wskazać, że przed Trybunałem Rada powołała się wyłącznie na uchylenie i zastąpienie zaskarżonej decyzji decyzją wykonawczą 2015/1875, nie podnosząc, że owo zastąpienie wywołuje skutek *ex tunc* równoważny ze skutkiem stwierdzenia nieważności zaskarżonej decyzji.
- 28 W konsekwencji wejście w życie tej decyzji wykonawczej nie usunęło wszystkich skutków zaskarżonej decyzji, a zatem nie uczyniło całkowicie bezprzedmiotową skargi wniesionej przez Parlament w niniejszej sprawie.
- 29 Wniosku tego nie podaje w wątpliwość okoliczność, że Parlament wnosi do Trybunału – na wypadek stwierdzenia przez Trybunał nieważności zaskarżonej decyzji – o utrzymanie w mocy skutków tej decyzji aż do chwili jej zastąpienia nową decyzją, ponieważ Trybunał powinien orzec w przedmiocie skutków stwierdzenia nieważności i w tym względzie nie jest związany żądaniami przedstawionymi przez strony, a w każdym razie instytucja może ważne domagać się stwierdzenia niezgodności z prawem, nawet w wypadku, gdy skutki aktu, którego nieważność stwierdzono, zostałyby w pełni utrzymane (zob. podobnie wyrok Rada/Parlament, C-284/90, EU:C:1992:154, pkt 36).
- 30 Z powyższego wynika, że należy orzec w przedmiocie skargi wniesionej przez Parlament.

Co do istoty

- 31 Na poparcie skargi Parlament podnosi dwa zarzuty dotyczące, odpowiednio, przyjęcia uchylonej lub niezgodnej z prawem podstawy prawnej oraz naruszenia istotnego wymogu proceduralnego ze względu na brak udziału Parlamentu w procedurze przyjęcia zaskarżonej decyzji.

W przedmiocie zarzutu drugiego, dotyczącego naruszenia istotnego wymogu proceduralnego

– Argumentacja stron

- 32 Parlament podnosi, że fakt, iż nie brał on udziału w przyjęciu zaskarżonej decyzji, stanowi naruszenie istotnego wymogu proceduralnego.
- 33 Wskazuje on, że zaskarżona decyzja powinna być zostać przyjęta w trybie zwykłej procedury ustawodawczej na podstawie art. 83 ust. 1 TFUE, a nie w ramach procedury, w której Parlament nie bierze udziału.
- 34 Rada przyznaje, że ze względu na brak konsultacji z Parlamentem procedura zastosowana w celu przyjęcia zaskarżonej decyzji nie była zgodna z wymogami art. 34 ust. 2 lit. c) UE.

– Ocena Trybunału

- 35 Na wstępie należy podkreślić, że prawidłowa konsultacja z Parlamentem w wypadkach przewidzianych we właściwych normach prawa Unii stanowi istotny wymóg proceduralny, którego nieprzestrzeganie skutkuje nieważnością danego aktu (wyroki: Parlament/Rada, C-317/13 i C-679/13, EU:C:2015:223, pkt 63; a także Parlament/Rada, C-540/13, EU:C:2015:224, pkt 53 i przytoczone tam orzecznictwo).
- 36 W celu wydania orzeczenia w przedmiocie przedstawionego przez Parlament na poparcie skargi zarzutu drugiego niezbędne jest zatem określenie, czy przed przyjęciem zaskarżonej decyzji należało przeprowadzić konsultacje z Parlamentem.
- 37 W tym względzie należy przypomnieć, że z utrwalonego orzecznictwa Trybunału wynika, iż podstawa prawna aktu przesądza o procedurze, która znajduje zastosowanie w celu jego przyjęcia (zob. podobnie wyroki: Parlament/Rada, C-130/10, EU:C:2012:472, pkt 80; Parlament/Rada, C-658/11, EU:C:2014:2025, pkt 57).
- 38 W niniejszym wypadku, o ile brak jest zgody stron co do podstawy prawnej rzeczywiście zastosowanej przez Radę w celu przyjęcia zaskarżonej decyzji, o tyle z brzmienia tej decyzji jasno wynika, że jest ona oparta na art. 8 ust. 3 decyzji 2005/387 (zob. analogicznie wyrok Parlament/Rada, C-317/13 i C-679/13, EU:C:2015:223, pkt 28–31).
- 39 Z orzecznictwa Trybunału wynika zaś, że po wejściu w życie traktatu z Lizbony na podstawie art. 9 Protokołu (nr 36) w sprawie postanowień przejściowych art. 8 ust. 3 decyzji 2005/387 nadal wywołuje skutki prawne, dopóki nie zostanie uchylony, dopóki nie zostanie stwierdzona jego nieważność lub dopóki nie zostanie on zmieniony, i pozwala zatem na przyjmowanie środków wykonawczych zgodnie z określoną w nim procedurą (zob. podobnie wyrok Parlament/Rada, C-317/13 i C-679/13, EU:C:2015:223, pkt 57, 65).
- 40 Ponadto Trybunał orzekł, że art. 8 ust. 3 decyzji 2005/387 należy, zgodnie z art. 39 ust. 1 UE, interpretować w ten sposób, że pozwala on Radzie na poddanie środkom kontroli nowej substancji psychoaktywnej jedynie po konsultacji z Parlamentem (wyrok Parlament/Rada, C-317/13 i C-679/13, EU:C:2015:223, pkt 50).
- 41 Uchylenie art. 39 ust. 1 UE przez traktat z Lizbony nie podaje w wątpliwość tego obowiązku konsultacji z Parlamentem, ponieważ po pierwsze, obowiązek dokonywania wykładni aktu prawa wtórnego zgodnie z prawem pierwotnym wynika z ogólnej zasady wykładni, zgodnie z którą przepis powinien być interpretowany, tak dalece, jak to możliwe, w sposób, który nie podważa jego ważności, oraz po drugie, ponieważ zgodność z prawem aktu Unii powinna być oceniana na podstawie stanu faktycznego i prawnego istniejącego w chwili wydania tego aktu (zob. podobnie wyrok Parlament/Rada, C-317/13 i C-679/13, EU:C:2015:223, pkt 45, 49, 67).
- 42 Tymczasem jest bezsporne, że zaskarżona decyzja została przyjęta przez Radę bez uprzedniej konsultacji z Parlamentem.
- 43 Z powyższego wynika, że podniesiony przez Parlament zarzut drugi jest zasadny i że w konsekwencji należy stwierdzić nieważność zaskarżonej decyzji.

W przedmiocie zarzutu pierwszego, dotyczącego przyjęcia uchylonej lub niezgodnej z prawem podstawy prawnej

- 44 Z uwagi na to, że uwzględniono zarzut drugi Parlamentu i że w konsekwencji należy stwierdzić nieważność zaskarżonej decyzji, nie jest konieczne rozpatrywanie podniesionego przez Parlament na poparcie skargi zarzutu pierwszego.

W przedmiocie wniosku o utrzymanie w mocy skutków zaskarżonej decyzji

- 45 Na wypadek stwierdzenia przez Trybunał nieważności zaskarżonej decyzji zarówno Parlament, jak i Rada wnoszą do Trybunału o utrzymanie w mocy skutków tej decyzji do czasu jej zastąpienia nowym aktem.
- 46 W tym względzie należy przypomnieć, że zgodnie z art. 264 akapit drugi TFUE Trybunał może, jeśli uzna to za niezbędne, wskazać, które skutki aktu, o którego nieważności orzekł, powinny być uważane za ostateczne.
- 47 W niniejszym wypadku należy wskazać, że w celu naprawienia uchybienia proceduralnego, którym była dotknięta zaskarżona decyzja, Rada przyjęła decyzję wykonawczą 2015/1875 i że od dnia wejścia w życie decyzja ta zastąpiła zaskarżoną decyzję.
- 48 Jednakże stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji bez utrzymania w mocy jej skutków mogłoby – powodując w szczególności niepewność co do daty, od której państwa członkowskie powinny poddać rozpatrywane substancje psychoaktywne środkom kontroli i sankcjom karnym – naruszyć skuteczność kontroli substancji psychoaktywnych, których dotyczy ta decyzja, i w konsekwencji ochronę zdrowia publicznego. I tak, o ile Parlament domaga się stwierdzenia nieważności tej decyzji z powodu naruszenia istotnego wymogu proceduralnego, o tyle nie kwestionuje on ani jej celu, ani jej brzmienia.
- 49 W konsekwencji należy utrzymać w mocy skutki zaskarżonej decyzji.

W przedmiocie kosztów

- 50 Zgodnie z art. 138 § 1 regulaminu postępowania przed Trybunałem kosztami zostaje obciążona, na żądanie strony przeciwnej, strona przegrywająca sprawę. Ponieważ Rada przegrała sprawę, a Parlament wniósł o obciążenie jej kosztami, należy obciążyć ją kosztami postępowania.

Z powyższych względów Trybunał (trzecia izba) orzeka, co następuje:

- 1) **Stwierdza się nieważność decyzji wykonawczej Rady 2014/688/UE z dnia 25 września 2014 r. w sprawie poddania 2-(2,5-dimetoksy-4-jodofenylo)-N-(2-metoksybenzylo)etyloaminy (25I-NBOMe), 3,4-dichloro-N-[(1-dimetyloamino)cykloheksylometylo]benzamidu (AH-7921), 1-(1,3-benzodioksylo-5-yl)-2-pirolidyno-1-ylpentan-1-onu (MDPV) i 2-(3-metoksyfenylo)-2-(etyloamino)cykloheksanonu (metoksetaminy) środkom kontroli.**
- 2) **Skutki decyzji wykonawczej 2014/688 zostają utrzymane w mocy.**
- 3) **Rada Unii Europejskiej zostaje obciążona kosztami postępowania.**

Podpisy